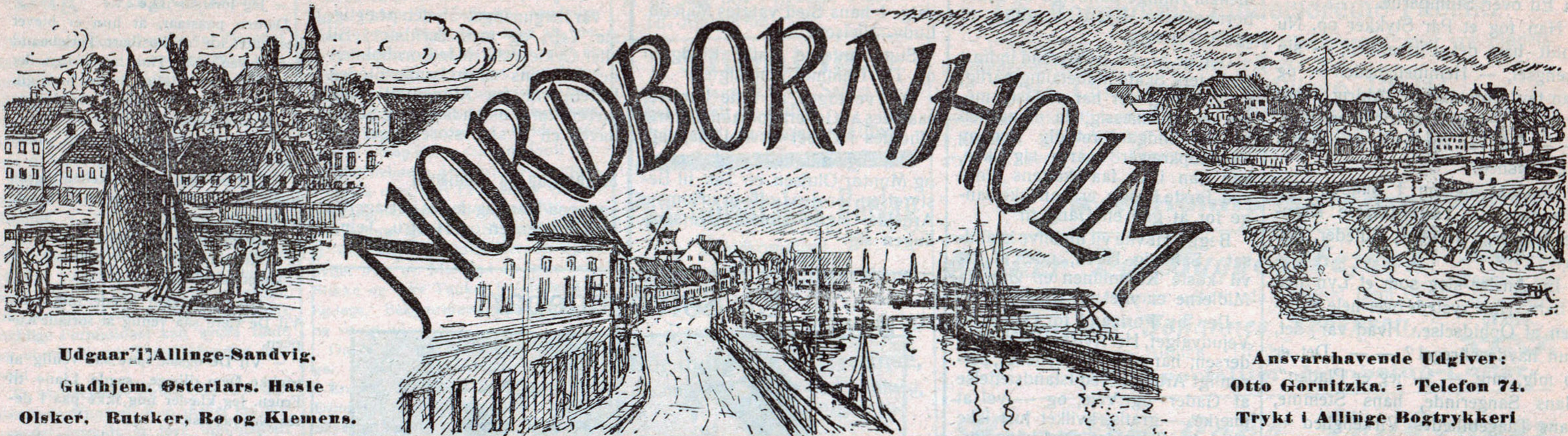

Udgaar i Allinge-Sandvig.
Gudhjem. Østerlars. Hasle
Olser. Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Ud giver:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 200 Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm. efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - 6 Ø.

Fredag den 29. Maj

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1931

Den magiske Stemme.

Af HOLGER RASMUSSEN.

Fjærn - - og dog saa nær - -
—:—

Det elegante Automobil standsede et lille Stykke fra den lille Landsbykro, hvorfra man kunde høre de skrattende Toner fra en sikkert meget brugt Gramofon. Landsbyen syntes ganske uddød; Mændene var antageligt ude at skove, og Kvinderne var optaget af Kvæget ude i Marken — selv Børnene saa man ikke.

Carlo von Rachlou var selv Chauffør i Dag. Han steg ud af Bilen og gik langsomt hen imod Kroen.

Hvorfor han egentlig gik derind, kunde han vel næppe selv forklare, — han var hverken træt, sulten eller tørstig. Han havde heller ikke været ret længe undervejs. Snarere var det vel en pludselig Indskydelse der gjorde at han gik ind, — eller maaske af Nysgerrighed.

I Halvmørket derinde sad kun en gammel Kone — foruden en stor gul Kat.

Hun humpede straks den indtrædende Gæst i møde og sagde i en meget gnaven Tone; „Ja, de er i Marken i Dag. Sid ned, unge Herre vi har den herligste Vin — herlig og fyrig, ha-ha“.

Han satte sig modstandsløs og saa sig om i Stuen. Hun satte hurtigt en Flaske hed Vin og et Glas hen for ham. Han undersøgte den med Kendermine. Den var næsten for sød, saa mild og blød, og dog flød den næsten brændende gennem Halsen. Fra Grammofonen lød stadig den rædselsfulde Musik. Saa snart en Plade var udspillet satte hun straks en anden paa.

Carlo von Rachlou vilde bede om Rø, men den Gamle var allerede henne ved Kassen og sagde fnisende og brægende henvendt til ham: „Nu kommer der et meget smukt Stykke“.

Hun drejede paa Svinget, det peb og hvinede i den gamle Kasse. Den Gamle satte sig ved Siden af — med Øret helt til Tragten.

Det var Overturen til en Opera, og det var en nervepirrende Koncert.

Han mindedes ikke at have hørt den Musik før. „Hvorfor sad han her?“ spurgte han sig selv. Hvorfor? — hvorfor? Han vidste det ikke.

Men han rejste sig ikke og gik sin Vej, han lyttede anstrengt efter Musikken. Da — — pludselig blev Musikken mere dæmpet og blev fuldstændig overdøvet af en Stemme.

En fyldig, klar og rungende Stemme lød. Det var den reneste, skønneste Damestemme, han nogensinde havde hørt, og det lød slet ikke, som det kom fra en Grammofonplade. Det lød grangiveligt som stod der en usynlig Sangerinde i Midten af Stuen. Stemmen hævde

sig fra de lave til de højeste himmelske Toner. Luften dirrede ved de kraftige Stemmesvingninger. Det var den store Arie af Operaen „Mignon“, og denne unge Kvinde sang uden Besvær, inderligt hulkende, — en ganske himmelsk, klokkeren Stemme.

Var det Vinen maaske, der gjorde ham ør og narrede ham?

Vist ej, han saa alt tydeligt og klart, — Stuen, Kællingen, Katten, Gramfonden, og gennem Vinduet — Kirken og Skoven.

Solen faldt paa og skinnede paa de snavsede Ruder. Fluernne summede omkring og enkelte faldt ned i hans Vin. Nogle Turister drog larmende over Kirkepladsen, og en Flok Ænder snadrede i Vandpytten udenfor.

Den Gamle saa over paa ham og nikkede bifaldende.

Men von Rachlou saa intet. Han hørte kun. Han var væk. Han lyttede — — i det uendelige. Først, da der kom flere Gæster ind, rejste han sig.

Han tog Pladen af Grammofonen og undersøgte Eliketten meget nøje. Navn, Fabrik eller Sangerindens Navn. Men det var altsammen saa udvisket, at det var ganske umuligt at læse. Det maatte være en meget gammel Plade. Den Gamle kunde ikke oplyse ham nærmere, hun saa vist paa ham og lo djævelsk og lagde Pladen i en særlig Æske, hvorefter hun satte Grammofonen hen i en Krog.

„Kom snart igen, unge Mand“, grinte hun. „Kom snart igen, selv om De kun kommer for at høre Arien.“

Han trængte stærkere ind paa hende for at faa Oplysning om, hvorfra Pladsen stammede, og hvor hun havde købt den. Men hun syntes virkelig ikke at vide noget.

„Den er vel ligesom de andre“, sagde hun afvisende. „Jeg har hørt den i snart tyve Aar; min Søn hørte engang en Historie om den, da han købte den sammen med flere andre paa Auktion. Lad mig saa faa Fred. — — Men kom kun igen,“ hviskede hun hurtigt tilbage, ængstelig for at have fornærmet ham. Dermed skyndte hun sig hen for at servere for de utaalmodigt ventende Gæster.

Det var blevet over Middag. Han kunde endnu høre den himmelske Stemme for sig. Han følte sig ganske overordentlig betaget af denne ukendte straalende Stemme. Hans Tanker samlede sig aldeles om denne unge Kvinde med den overjordiske Stemme. Og nogle Dage efter kom han igen til Kroen. Han bankede baade paa Døren og Vinduet, men alt var lukket og stænget. Intet menneskeligt Væsen var at se, hun en gul Kat laa oppe paa Taget og soled sig. Han bankede længe — forgæves. Han spekulerede paa Indbrud og Tyveri. Men paa

den Maade vilde det hele være ødelagt. Han skød det latterlige Indfald fra sig og kørte bort — stærkt skuffet.

Et stod ham klart: Selvom Sangerinden ikke fandtes, saa maatte dog Pladen kunne opdrives, saa at man kunde høre den, saa ofte man lystede. Saa kørte han til Byen og søgte i alle de Forrethninger, der handlede med Plader, efter Pladen med „Mignon“, men Stemmen, han søgte, fandt han ikke. Aftid kun fremmede, sjæleløse, kunstige, ligegyldige Stemmer. — — aldrig den Klang, der bestandig lød i hans Indre.

Carlo von Rachlou havde aldrig været synderlig musikalsk, han elskede Musik som andre Mennesker med god Forstand, men med mere Hengivelse end for anden Kunst. Sin Moder havde han næppe kendt. Hun var, et Aar efter hans Fødsel, rejst til Amerika med en Musiker, blev der sagt. Barnepigens, eller var det hans Faders Husbestyrerinde, havde hemmeligt fortalt ham det for mange Aar siden. Hans Fader talte aldrig om Moderen. Det var en uskrevet Lov der i Huset aldrig at maatte nævne hendes Navn.

Carlo var 16 Aar gammel, da Faderen døde, og det var aldrig faldet ham ind at efterlyse sin Moder.

Men nu: „Var denne Lidenskab for Sang en Arv efter hende?“ Havde han, et Pattebarn, maaske hørt hendes Stemme mens han laa i Vuggen, og pludselig uforstaaeligt erindrede den? Men hvorledes kunde hans Længsel efter Mor, efter Kærlighed, komme til Udbrud nu — han var over fyrretyve Aar? Han havde jo tit gaaet Aftentur med en Kvinde, men længere og fastere Forbindelse indlod han sig aldrig paa. En Mand af hans Stand og Sindsligevægt kender som Regel kun til flygtig Lidenskab og maaske lidt Flirt paa Rejserne. Den store Kærlighed havde det aldrig været, han havde aldrig ventet den aldrig ønsket den. Han havde mange Venner, og det gav egentlig to Fordele: Uafhængighed og Kammeratskab. Meget paa Rejse var han, ingen Steder lange Ophold. Han følte en fast og ubrydeligt Venskab med disse Mennesker, en Forbindelse af højere Art var ham ganske ukendt, og aldrig følte han Smerte ved Afskeden.

Han rejste fra By til By og forsøgte hos alle Pladefabriker. Han fik endog selv Lov til at gennemgaa Fabrikens Arkiv for om muligt at finde denne ene Plade.

Efteraaret kom, og Teatrene aabnede. Carlo von Rachlov rejste stadig. Fra Paris til Wien, fra Rom til Petrograd, sad i Metropolitan og Scala, søgte fra Logen i Berlin, i London, i Neapel. Han var i Sæsonen ved Rivieraen, hvor næsten alle Verdens „Stjerner“ sang. Han søgte og søgte. Der var Øjeblikke, hvor

han med bankende Hjerter lyttede spændt til Sangerindens Præstationer, men det var altid kun et Øjeblik. — — Han havde kunnet kende Stemmen i et hundredtalligt Kor uden Vanskelighed. Han overvejede: Enhver Sangerinde kunde jo naturligvis trække sig tilbage til Privatlivet — blive Hustru og Moder. Men det var ikke en Stemme, der ubemærket kunde forsvinde. Efter al menneskelig Beregning maatte hun da være et Sted i Verden — —

Han indrykkede Annoncer i Alverdens største Aviser og Blade, paa alle Sprog og opfordrede deri alle Sangerinder, der havde sunget Arien i „Mignon“, til at melde sig hos ham. Der meldte sig mere end tredive i Europa, i Amerika og en i Australien. Og han var mange Maanedes paa Jagt efter Stemmen. Han hørte baade ældre og yngre Kvinder synge, og det kostede ham den største Anstrengelse at beherske sin Iver, til hun havde sat sig ved Flygelet og slaaet den første Tone an. Men allerede den anden Tone var det ham nok.

Han fartede videre, led Angst, Harm, og Raadeløshed igen, besteg Auto, Skib, Bane, rejste videre efter dette — Stemmens Taagebillede. Det var blevet hans Livs fixe Ide, Jagten efter den „klingende Stemme“, at besidde og kun at finde. Han købte en Yacht for at have den, hvis der ikke gik Damper lige netop, naar han skulde sejle.

Videre, videre, — med Yacht og Auto, Tjener og Chauffør. En Aften i December Maaned naaede han Zürich, som endnu aldrig havde kunnet løse hans ubeherskede Længsel efter den hjemlige, hjertefyldende Stemmes Klang. Han lod sin Tjener og Chauffør blive paa Hotellet og begav sig en Morgenstund til den lille Landsbykro, der havde væltet ham ud i dette rastløse Liv.

Solen brød frem mellem Skyerne, Skoven funkede af Rimfrosten, skinnende Istappe hang ned over Klipperne. Alt var saa vidunderligt smukt, saa tyst og stille. Han vendte sit Blik mod Himlen, hvor de lyseblaa Skyer begyndte at brydes.

„Aah Gud! Hvor længe skal jeg dog søge — — forgæves?“ udbrød han træt og selvopgivende. Langsomt steg han op ad Skraaning, alene — i Middagens smeltende Glans.

En halv Time senere traadte han ind i Krostuen. Det første han saa, var — Grammofonen, som stod saa forladt i Krogen. To Mænd sad ved Vinduet og passerede ved en Bajer. Værtinden sad paa en Stol ved Skænken, og Værten kom straks von Rachlou i Møde og spurgte, hvad han ønskede. Carlo von Rachlou betænkte sig. Hvor var den gamle Kone henne? Han ledte efter Ordene, han skulde sige, — men kun et Sekund. I næste Sekund traadte

han hen til Gramfonden og spurgte efter Pladen med „Mignon“, Han erfarede baade af den ene og den anden, at den Plade var velbekendt af alle og enhver. „Men jeg skal spørge min Moder“, sagde Værten. Hun havde nu ligget baade Aar og Dag oppe i det lille Gavlværelse og passede, som i Skinsyge omhyggeligt paa alle sine Ejendele. Men de havde jo en Masse andre Plader, alle de sidste Schlager, som Herren med største Fornøjelse maatte høre.

„Ønsker Herren noget at spise?“ Men Carlo von Rachlou kendte ikke mere til Frygt.

Han forlangte bestemt, at den Gamle maatte komme. Men man forklarede ham, halvt ænsteligt, halvt fornøjet, at man saa hellere maatte bede Herren ulejlige sig op til den Gamle. Uden videre traadte han ind i den halvmørke Stue. Der laa hun hjælpeløs, lam i sin Seng. Men hendes Øjne udtrykte spillende Liv, en Modsætning til hendes lamme Legeme. Hun kendte ham straks.

„Pladen!“ udbrød Carlo hæst.

„Hæhæ, unge Mand, hæhæ!“ Den Gamle gloede ondskabsfuldt paa ham. Hendes Blik flakkede usikkert rundt i Stuen.

„Giv mig en Pude under Ryggen, saa skal han høre — —“

„Pladen, for Pokker — Pladen.“

„Jeg hører det godt — hør kun hør saa da!“

Og hun begyndte at synge. Men det var ikke Sang, det lød som spøgelsesagtige Skrig. Hendes Øjne blev stirrende, hendes Kæber sitrende, Mundhulen, sort og tandløs, hun saa ækel, og som en Ugles Skrig gennemskar hendes Stemme Stilheden. Det var en Forhaanelse af denne uendelige Lidenskab. Drømmenes Tilintetgørelse. Ved denne Blesfemi af hans Ideal, hans Drømme, hans Erindringer, maatte han tabe Besindelsen.

Han styrtede sig over den Gamle, og pressede Haanden mod hendes savlende Mund.

„Ti!“ skreg han, „ti, lede Heks! Pladen!“ Han fik pludselig Øje paa en snavs, flad Æske under hendes Hovedpude. Dér — dér laa Pladen, sov Stemmen, ventede Forløsningen.

Pludselig rettede den Gamle sig ud. Lamheden syntes at forlade hende. Hun rev Æsken til sig med en Kraftanstrengelse og raabte og skreg aldeles vanvittigt: „Slip den, Mand, giv mig den — jeg er Pladen!“ Og hendes Ugleskrig lød atter gennem Rummet.

Da greb han hende atter om Halsen. Det gurgede og rallede i hende, og han saa et sælsomt Udtryk i hendes Øjne. Var det Ømhed, Bøn om Barmhjertighed?

Med sin sidste Kraft slyngede hun Pladen mod Væggen, saa den med et „Klask“ splintrede i mange Stykker. Han slap sit Greb om den Gamles Fuglehals og bøjede sig med

en Ed over Stumperne.

Han tog et Par Stykker op. Nu holdt han det i Haanden, — sin Længsel, — Hemmeligheden — og han tav uforstaaende. Aldrig mere lyde, — — vilde aldrig mere lyde. — — Alt var sunket i den dybeste Tavshed.

Han saa sig om. I Skabet, bag Glasdøren — Teaterdragten. Kranse, Sløjfer, Parykker, Billeder, Bøger . . .

En Anelse slog som et Lyn ned i ham. Han rystede over hele Kroppen af Ophidselse. Hvad var det, hun havde skreget? — — „Det er jo mig, mig, — — jeg er Pladen“. Hans Sangerinde, hans Stemme, hans Taagebilledes Virkelighed —

Ubevidst rettede han sig op. Han rystede ikke mere.

Han betragtede Billederne paa Væggen, Billedet af en ung, straalende smuk Kvinde — dal „Mignon!“

Et Navn stod skrevet tværs over Billedet: Carla von Rachlou . . .

Det var ubevidst at dette, hans Moders Navn, trængte sig ind i hans forstyrrede Bevidsthed.

„Mor! Mor! raabte han fortvivlet og kastede sig paa Knæ ved hendes Seng.

Et dybt Lettelsens Suk trængte sig over den Døendes blodløse Læber, og et fredeligt og lykkeligt Smil lagde sig over hendes gamle, rynkede — engang saa smukke — Ansigt.

„Moder“, hviskede Carlo stille og sænkede Blikket mod Gulvet, „jeg fandt Dig omsider: — — men — — nu er Du — — rejst fra mig — — igen . . .“

Ganske fortvivlet vaklede han ned ad Trapperne til Krostuen; her lod han sig falde ned i en Stol, og med Ansigtet paa Bordpladen — skjult mellem sine Hænder — hulkede han:

„Mor er — — død! Jeg — — jeg har . . .“

Borgerforeningen.

Tirsdag d. 26. Maj afholdt Borgerf. sin ordinære Generalforsamling.

I Formandens Fraværelse ledede Sekretæren Mødet.

Forhandlingsbogen blev oplæst og tjente som Beretning om Foreningens Virksomhed.

Da Kassereren var bortrejst, fremlagde Borgmesteren Regnskabet, der godkendtes.

Den gamle Bestyrelse genvalgte. Den bestaar af følgende Medl.:

Kaptajn K. E. S. Kofoed, Borgmester Bloch, Ingeniør Andersen, Fiskehandler Chr. Lind, Postmester Christensen, Politibetjent Larsen, Snedkerm. Th. Jørgensen, Postassistent Wolf, Lærer H. P. Kofoed, Stedfortræder blev Fyrmester Saxtorph.

Til Revisorer valgtes Sparekasssekasserer Hj. Ipsen (Genvalg) og i Stedet for Toldassistent Lyster, der er forflyttet, Bygmester Jens Mortensen.

Borgmesteren gav derefter en klar og udførlig Beretning om det ny Byraads Arbejde, navnlig dvælede han ved Kommunens Regnskabsvæsen, der var omændret saaledes, at det var fndt ud moderne, og man kunde til enhver Tid hurtigt konstatere Regnskabs Rigthighed. I denne Forbindelse fremhævedes den ny Kæmners store Akkuratesse og Ordenssans, der muliggjorde, at Kasse- og Regnskabsudvalget hver Mandag Morgen havde en let Opgave, naar det gennemgik Regnskabet og talte Kassen efter.

Taleren gav dernæst Meddelelse om Kommunens Forhandlinger med Staten om Tilskud og Laan og mente, Kommunen for indeværende Aar kunde opnaa et rentefrit Laan paa 30,000 Kr. — Det er navnlig de store sociale Udgifter, der virker trykkende paa Kommunens Økonomi, udtalte Borgmesteren og skitserede Forholdet

mellem Allinge-Sandvigs og andre borrholske Byers Udgifter til social Forsorg.

Der er af det ny Byraad indført 10-Raters Skatteindbetaling aarlig, en Ordning, der har vist sig meget hensigtsmæssig, da nu næsten al Skat indgaar rettidig. Den ny Skatteopkræver sparer sig ikke, kan han ikke faa Skattens Mønt ved første Besøg, er han ikke bange for at gaa en Gang til.

Begge Hævne vil nu blive istandsat. Sandvig Havn, uden at det vil koste Kommunen en Øre, da Midlerne er ydet ad frivillig Vej.

Den ny Formand for Gade- og Vejudvalget, Hr. Avlsbr. Alfred Pedersen, har ydet et betydeligt, personligt Arbejde ved Istandsættelse af Gader og Veje, og — vel at mærke — gratis, hvilket just ikke altid var Tilfældet med hans For-gængere.

Endelig omtalte Borgmesteren i store Træk Forhandlingerne angaaende Hotel „Central“, men da disse Forhandl. endnu befinder sig paa Forberedelsernes Stadium, skal vi iøvrigt lade Omtalen af dette Spørgsmaal ligge.

Dirigenten takkede for de interessante Redegørelser, og Medlemmerne sluttede sig til Takken ved at rejse sig.

H. P.

Sandvig Elektricitetsselskab

holdt d. 19. Maj ordinær Generalforsamling paa Sandvig gl. Raadstue.

Generalforsamlingen var velbesøgt.

Formanden, Bogh. Sørensen bød velkommen og foreslog Stenh. Otto Nielsen til Dirigent, hvorefter Formanden gav en Oversigt over første Aars Forløb og udtalte sin Glæde over, at vi var kommet saa vidt. Han saa lyst paa Fremtiden, idet der stadig var forøget Tilslutning.

Derefter fremlagde Kasserer Lærer Toft, det reviderede Regnskab, der balancerede med 53381,12 Kr.

Selskabet har nu 121 Forbrugere, deraf 97 Medlemmer, og der er 127 Maalere i Brug, idet 6 har dobbelt Installation.

Af Regnskabet kan fremhæves følgende Hovedposter:

Samlede Anlægssum for Ledningssnet og Maalere: 21897,55 Kr.

Husinstallationer (paa 400 Kr. og derunder): 25082,21 Kr.

Indbetalinger paa Husinstallationer: 11577,67 Kr.

Laanene i Handelsbanken, Rønne, nedbragt til 31831,28 Kr.

Af Driftsregnskabet fremgik at der fra Rønne var købt 11010 kw. i Regnskabsaarets 11 Mdr.

Aarets løbende Udgifter, heri indbefattet Regnskabsføring og Optrækning udgjorde 561,85 Kr.

Strømsalget havde indbragt 6208,00 Kr.

Maalerleje havde indbragt 712,50 Kr., saaledes at der, naar ordinær Forrentning og Afdrag af Anlægget fragaar, er indtjent et Overskud i Regnskabsaaret, stort: 1017,81 Kr.

Efter Fremlæggelsen af Regnskabet, som enstemmigt godkendtes, havde forskellige Ordet i den paafølgende Forhandling. Det vedtoges at nedsætte Strømprisen med 5 Ør. pr. kw. for alle Sats, saaledes at Prisen for Medlemmer bliver 60 Ør. pr. kw. for Lys og 40 Ør. for Kraft. For Købere som ikke er Medlemmer 5 Ør. mere pr. kw.

Efter Aarets gode Resultat havde Bestyrelsen tænkt sig, at man kunde nedsætte Summen for det garanterede Mindsteforbrug, som er 25 Kr. aarlig, men overlod Afgørelsen til Generalforsamlingen. Mange havde Ordet, men dervar overvejende Stemning for at bibeholde de 25 Kr. hvilket ogsaa vedtoges ved Afstemning, dog med den Tilføjelse, at Bestyrelsen i visse Tilfælde skulde være bemyndiget til at nedsætte Summen.

Ved Lodtrækning afgik af Bestyrelsen Slagterm. Phillipsen og Lærer Toft. De blev ved skriftlig Afstemning genvalgt med stor Majoritet.

Af Revisorerne afgik Postbud

Madsen, som ikke ønskede Genvalg. I hans Sted valgtes Malerm. Ludv. Nielsen.

Suppleanterne Anth. Lindgren og Th. Hammer genvalgtes.

Det vedtoges at rette Par. 12, saaledes at Generalforsamling først afholdes i Løbet af Maj Maaned.

Sluttelig udtalte Smed Baasch og Montør Olufsen en Tak til Bestyrelsen for dens ofte brydsomme Arbejde. Hertil sluttede Forsamlingen sig.

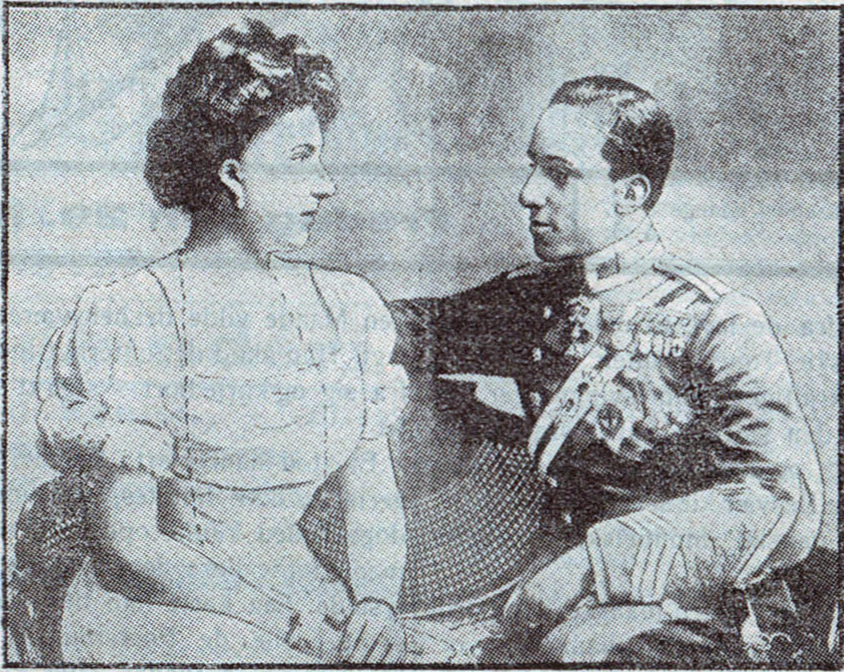
Pinsedagene

var begunstiget af det prægtigste Vejr, og med Jernbane, Bil eller Cykle valfartede Bornholmerne til Øens naturskønne Steder. Rutebilerne fra Allinge til Hammeren kørte ustandseligt og Schou havde en af sine store Dage.

Sølvbryllup og Jubilæum

kan paa Mandag fejres af Bagerm. M. Christensen og Hustru, Tein.

Et Sølvbrudepar.

Exkongen af Spanien og hans engelskfødte Hustru fejrer den 31. Maj deres Sølvbryllup. Det landflygtige Pares ovenfor, fotograferet efter Bryllup-

pet for 25 Aar siden. Som bekendt kastedes der Bomber imod Brudeparrets Vogn i Madrids Gader, L.

Flensborg i Østersøaaret.

Sommeren 1931 skal være et „Østersøaar“. De Byer og Lande, som ligger omkring Østersøen samarbejder for at paakalde hele Europas Interesse for deres skønne Beliggenhed. Den 30. og 31. Maj er det Flensborgs Tur til at være Centret. Da startes under Medvirken dels af Magistraten i Flensborg dels af de to store danske Motororganisationer Kgl. dansk Automobilklub

og Forenede Motorejere samt Automobilclub von Deutschland og Allgemeiner Deutscher Automobilclub, et stort tysk-nordisk Stjerneløb. Løbet er et rent Turistløb. Det køres om Flensborg Bys store Guld pokal. Vi bringer ovenfor et karakterisk Gadeparti fra den smukke By, der engang var dansk og nu er Bindeleddet imellem Danmark og Tyskland. L.

Sangerinden.

—o—

Liane lagde et Stykke Papir omhyggeligt sammen og lagde det i en lille Taske i sin rode Haandkuffert. Det var et Telegram, der lige var ankommet, og som lød saaledes: „Hvis De kan komme til Rom Onsdag. Kl. 16, staar Tilbudet ved Magt. Garanterer 5000 Lire. Opera Costanzi. Rom“.

En Bil førte hende til Banegaarden.

— Vil De ikke have dette Sovepulver, det er udmærket, sagde Liane til sin kvindelige Medpassager i Kupéen.

— De er næsten altfor venlig.

Aah, det er slet ikke saa uegennyttigt, som det synes. Naar man er tvunget til at dele Sovekupé saa er det meget vigtigt, at ogsaa den anden sover . . . Rejser De maaske ogsaa til Rom, Frue?

— Nej, kun til Florents . . . Og De?

— Til Rom. Jeg er Sangerinde. Man har engageret mig til en Operafestilling imorgen. Jeg skal synge Tosca.

— Og De glæder Dem dertil?

— Naturligvis. Det er min store Chance. Og desuden faar jeg 5000 Lire

— Lianes Ansigt straalende, og hun tog Telegrammet op af Tasken. — Vær saa god, om det interesserer.

Hendes Rejseselskab, en ældre Dame med en Rigmig af Juveler, læste Telegrammets Indhold.

— Jeg maa rigtignok lykønske Dem, Frøken.

— Tak . . . vil De ikke have Un-

Liane gned Søvnens af Øjnene.

— Jeg forstaar ikke . . .

Damen paastaar, at hun er blevet bestjaalet for et kostbart Perlebaand paa Rejsen i Nat. Hun havde lagt det i sin Rejsetaske i aftes, inden hun gik ind i Sovekupéen, og idag til Morgen er det forsvundet.

— Naa, sagde Liane roligt . . . men hvad har jeg med det at gøre?

— Det er bedst, at Frøkenen ogsaa stiger ud i Florents, sagde en af de civilklædte Herrer.

— Hvem er disse Herrer?

— Kriminalpolitiet.

Toget standsede nu.

— Godt. Jeg skal klæde mig paa.

Vil De være saa venlig at forlade Kupéen.

— Vil De ogsaa være saa venlig at trække Dem tilbage, sagde Liane til Fruen. Jeg klæder mig ikke paa i deres Nærværelse.

— Jeg bliver. Jeg maa dog se, hvor De har . . .

Vil De forsvinde herfra, raabte Liane heftigt gennem Døren, og tag deres Bagage med Dem. Men hurtigt.

Konduktøren kom og hentede Damens tre Kufferter og Hattæskens. Og saa stod Liane op. Hun lo.

— — —

— De nægter altsaa ikke, at De bød Damen et Sovemiddel? spurgte Politimanden.

— Absolut ikke.

— De maa dog indrømme, at det ser mærkeligt ud.

— Ganske vist.

— Og dog nægter De at have taget Perlehaalsbaandet.

— Naturligvis, og desuden gør jeg Dem opmærksom paa, at jeg skal være i Rom inden Klokken 16. Det drejer sig om 5000 Lire. Toget gaar om to Minutter.

— Det nytter ikke. Damen har anklaget dem, og hun maa tage Risikoen, om Deres Uskyld bevises.

Der lød et Signal. Toget satte sig i Bevægelse.

— Mit Tog! . . . Liane ilede mod Døren. Men Politimanden stillede sig ivejen.

— Det gør mig ondt, men De hører jo at De er mistænkt.

Liane vendte sig pludselig mod Damen.

— Hvor var det i Grunden, De lagde Halsbaandet?

— I min lille grønne Taske.

— Det er vist ikke rigtigt . . . Hvor havde De Deres Pyjamas, da De klædte Dem paa.

— I Hattæskens.

— Det passer, Jeg saa ogsaa, at De tog den der. Og jeg saa ogsaa, at De lagde noget ned i Æsken igen.

— Hvad?

— Perlebaandet.

— Umuligt! Jeg lægger altid mine Smykker i den grønne Taske.

— Hvorfor siger De først det nu? spurgte Politimanden Liane.

— Jeg kendte jo ikke noget til den grønne Taske. Jeg hørte kun, at Perlebaandet var stjålet.

Man aabnede Hattæskens. Perlebaandet laa øverst i den.

— Det er en utilgivelig Letsindighed, bemærkede Politimanden. Hvorledes vil De kunne give Frøkenen Opregning. Frøkenen har kun været venlig imod dem, og De belønner hendes Venlighed med at beskyldte hende for Tyveri. Jeg gør Dem opmærksom paa, at Frøkenen har Krav paa fuld Erstatning.

Det kommer jeg ogsaa til at kræve forklarede Liane nu. Først og fremmest forlanger Erstatning for den Gage, jeg er gaaet Glip af.

— Findes der ingen Mulighed for at naa frem i rette Tid? spurgte den gamle Dame.

— Nej, det var det sidste Tog der gik forinden.

Liane tog sit Telegram frem og rakte det til Politimanden.

— Hvormeget forlanger De?

— 5000 Lire.

Der var intet andet for den gamle Dame at gøre end at betale.

— — —

Morgen efter indtraf Liane til Rom. En Herre ventede paa Perronen.

— Tak for dit Telegram, Fred, lo Liane fra Kupévinduet.

— Hvordan har dine Forældre det?

— Udmærket. Fader sidder arresteret for Indbrud, og Moder er ogsaa anholdt, men Kurt er fri.

— Og Du? Havde Du Heldet med Dig?

— Ja.

— Havde jeg saa ikke Ret, da jeg vilde føre Dig ind paa en anden Vej?

— Jo, Du havde Ret, Fred. Hvorfor skal man vel stjæle, naar man kan tjene sine Penge paa en ærlig Maade!

Bag Skyerne.

Vi er saa vant til at se vor Himmel dækket af Skyer — lave, tunge og ensformige — som et graat Vadmestæppe eller jagende og forrevne, med sære og vilde Former, hastende af Sted i uendelig Række med piskende Haglvejr og silende Regn, undertiden ogsaa i storladene Skønhed, som vældige Toppe og Tinder med gyldent glødende Kamme.

Men undertiden kan der komme en Rift i Skydækket, og derinde bagved glimter underlige blaanende Dybder frem, hvor det lyser og glimter af Sol, saa uendelig dybe, at selve Skylagets vældige Formationer kan synes flade og ubetydelige i Sammenligning dermed.

Et Menneskeliv ligner ofte den skydækkede Himmel. Kun meget faa bliver det forundt at leve umiddelbart under de straalende Højder. Det, der præger det, er Skyerne, de Tilskikkelser der rammer os. Og de kan være af forskellig Art.. De fleste vel graa og lavthængende som Dagligdags Slid og Slæb, andre vilde og forrevne, de store Sorger og de dybe Savns svidende Haglvejr og trøsteløse silende Regn. Over nogle spredte Lykkens Sol sit gyldne Skær, saa de fremtræder med straalende, glitrende Rande; — underligt skulde det være, om der slet intet mørkt var i den, intet truende sort, der blev dobbelt fremtrædende ved Modsætningen.

Som en saadan Række af Skyer, lyse og mørke, lette og tunge, mægtigt formede og lavthængende graa, drager Livets Begivenheder forbi os, først i Oplevelser, siden i Erindringer.

Og som for os, saaledes ogsaa for andre. Saaledes er andre Menneskers Liv, Fædrelandets Liv, den store Verdens Liv. Ogsaa det er som Skyernes forbigående Tog, lyst og mørkt blandet sammen, store Strømninger og dristige Formationer, lavthængende graa Banker og kvælende Taager.

Men vi stirrer imod Skyerne, maa gøre det, for det er jo vort eget Liv, det, vi skal leve og virke i. Ofte maa vi føle os saa svage og modløse overfor det stadig jagende Tog, saa underlig prisgivne og trætte. Vi kan arbejde med, være Tilskikkelser, søge at faa det bedst mulige ud af den, at uddrage hver Solstraale, der findes i dem — men Herre over dem er vi ikke. Og vi møder mere af det graa og mørke end af det lyse og rige Indhold, vi ventede i de tidlige Ungdomsaar, da vort Sind og vore Evner var rede og op-ladte for alt det skønne og og rige, vi ventede os af Livet. Vore Tilskikkelser kommer som de vil, vi kan ikke afvende dem, kun bøje vort Hoved under dem. Derfor kan Skydækket blive saa tungt, saa trykkende, saa kvælende og mattende.

Mange Mennesker maa saa uden at kunne hoste, arbejde uden at se nogen Løn, stræbe mod et Maal, og de naar det dog ikke. Trods Kamp og Moje, trods Slid og Udholdenhed, naar de aldrig Maalet. Paa det afgørende Punkt mislykkes det hele for dem. En Fader eller Moder kan gøre sig utænkeligt Umage for at holde sit Barn paa den rette Vej, og dog gaar Barnet sin egen skæve Gang, som man siger. En Mand eller Kvinde kan virke for sin Sag, der i deres Øjne synes betydningsfuld, og de ser ingen Fremgang kun Nederlag Aar efter Aar. Et Menneske kan stræbe af al sin Evne efter at naa den Stilling og Anerkendelse, der tilkommer ham, men hans Anstrengelse og Moje gøres forgæves.

Over andre spredte Heldets og Lykkens Sol sit gyldne Skær. Det hænder jo — maaske ikke saa ofte — at et Menneske helt uventet i fuldt Maal høster Frugten af sin Sjæls Moje og af sit Arbejde. Der kommer som paa en Gang Vækst i alt, hvad han stred og virkede for, og det skyder frem og udfolder sin Blomst, ganske som Blomsterne kan komme op af Jorden og aabne deres Bæger i et Par milde Foraarsdage. Den Mand og Kvinde, der længe stred forgæves for en dyrebare Sag, kan opleve den Dag, hvor denne Sag vinder Indgang i manges Sind og bæres frem mod Sejrr af mange stærke Villier. Og det Menneske, der længe følte sig tilsidesat og overset, kan med et Slag opnaa den Anerkendelse, han fortjener, jo, den kan komme paa en Tid, hvor man mindst ventede det. Den, der udfører noget saadant, oplever ligesom at se Sollyset og Solkraften i al sin Vælde. Og ved det straalende Lys vaagner Haab og Glæde i hans Sjæl.

Livet former sig saa vidt forskelligt for os Mennesker, men mod Sol og og tindrende blaa Himmel længes vi

alle; thi dette Begær er dybt rodfæstet i Menneskers Sind. Vi ved jo, at der ligger Vidder bag Skyerne, uendelige Have af Lys. Skyerne er ikke alt, det er et Forhæng som et Tæppe, rigt og broget, som vi stirrer paa. Og denne Længsel føles især i Foraarsstiden, hvor Solen sejrer over de mørke, triste Dage, over Vinterens Frost og Kulde, men som vi netop elsker saa højt, fordi den Tid bebuder den gyldne Sommer.

Ogsaa over vort Liv længes vi mod høj Himmel og gylden Sol. Vi naar det jo kun sjældent, Skylagets Magt er saa stor, Tilskikkelsernes Byrde hviler over os. Men lad os løfte vore Blikke og vore Tanker fra'alt det dagligdags, Bekymringerne og Sorgerne, og se op ad . . .

Og har vi end Sorger og Bekymringer, de føles straks mindre tunge.

Enhver, der vil se, har ogsaa faaet Evnen til at opdage Rifter mellem Skyerne, Solblink fra oven, der trænger varmende og forklarende gennem Skydækket, gør Skyerne selv saa uendelig smaa og ubetydelige i Glansen af det evige Lys og bringer Bud og Varsel om en evig Sommer, hvor alle Verdensløbets Skyer er opløst i Evighedens Solglans.

Arthur Dalsby.

Bornholm rundt i Robaad.

Bornh. Avis meddeler, at et Baadehold fra Rønne Roklub i Pinsedagene roede Bornholm rundt — den første af denne Art, der er foretaget! Det er nu 35 Aar siden Medlemmer af Nexø Roklub roede Bornholm rundt i 4aarsers Robaad paa 1½ Dag — altsaa paa betydelig kortere Tid, og Bornholms Avis bragte den Gang Referatet.

Fest- og Brudegaver

altid største Udvalg
og billigste Priser hos

Conrad Hansen

URMAGER & GULDSEDMED.
Allinge Tlf. 140.

Tilbud

ønskes paa Indlæg af Vand efter
Anvisning paa

Mejeriet Kajbjerggaard.

Skole-Kørsel!

Omhyggelig Uddannelse til smaa
Priser i ny Vogn. Kørekort garant.

Arthur Jensen. Tlf. Rønne 716.

Altid Ud. i brugte Biler til smaa Priser.

Gør et Besøg

Undertegnede Sadelmagerforretning,
vor De vil finde alt i **Seletøj, Kit-
Bag, Rygsække og Kurvemob-
ler.** Bilpolstring udføres.

H. P. KOFOED
Tlf. 13 **Hasle**

Køb danske Varer
og De gavner det
danske Landbrug og
Industri og skaffer
Arbejde til Landets mange arbejds-
løse.

Huggede og polerede
Gravmonumenter
i Bornholms smukke-
ste Sten til Polering.
Er altid paa Lager til
rimelige Priser.
Forlang Tilbud.

Se min Monument-Udstilling,
Havnegade, Allinge.

Borrelyngens Granitværk.
V. Sørensen.

Ny lukket Bil

udlejes.

L. P. Olsen, ved Tejn St.
Tlf. All. 59 kan foreløbig benyttes

Forretningskonvolutter

sælges med Firma for kun 8 Kr.
pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri

Avertér i „Nordbornholm“!

Kalkunæg
er til Salg hos Frigaard, Tein.
Tlf. Allinge 68 y.

Slibning.

Alle Slags Knive, Sakse o. l.
slibes solidt og billigt.

A. Liljeroth, Søndergade Allinge.

Paa Gornitzkas Forlag

er udkommen:

**Fører over Hammershus
Ruiner.**

Dansk og tysk Udgave 50 Ø.

Bornholmske Folkedanse,

samlende af Lærer H. P. Kofoed,

Pris 3 Kr.

**Med Kajak gennem
Europa.** Pris 5 Kr.

Kalkning og Tjæring

udføres.

Frits Hansen. Tlf. 148.

En lidt ældre, reel

Frederiksborghoppe

10 Kv. 4 T. staar billig til Salg
eller Bytte med Kreaturer.

Slagter Jørgensen, Allinge.
Tlf. 66.

En flink Køkkenpige,

der kan ligge hjemme, eventuelt
en Kone, søges til 1. eller 15. Juni.
Jernbanehotellet, Sandvig.

Godt Agerhø og Græs

paa Rod sælges.

Peter Dam, Bavnehus. Rø.

3 Værelsers

Lejlighed

til Leje.

Gartner Jensen. Tlf. 41.

„Dannebrog“, Rø

Bal for Medlemmer,
Søndag d. 31. Maj Kl. 8
paa Afholdshotellet.

Bornholms Fugleskydnings selskab

afholder sin aarlige Fugleskydning
ved Hammershus

Grundlovsdagen.

Efter Skydningen Fællesspisning
og Dans paa Hotel Hammershus.
Svaneke Orkester spiller.

Udplantnings-

planter, alle Slags, anbefales fra
Hallelyst, Allinge.

Telefon Sandvig 6 og 47.

En opretstaaende

Hestegang

er billig til Salg.

Kofoed, Hallelyst.

Biografen.

Søndag Aften Kl. 8.

Ulvejægerne.

Lystspil i 6 Akter med Fyrtaarnet
og Bivognen.

Amazonfloden.

Naturbillede.

En god Lødeko

er til Salg.

Mogensen, Enesgaard.

Et 4 Fags Hus,

en stor Frugthave og Hønseri
er til Salg, samlet eller delt.

Maler Nielsen, Storegade.

Fløde-Iscreme fra Bornholms Flødeiscreme-Fabrik.

I Anledning af den stadig større Efterspørgsel efter vor Flødeis
i Allinge-Sandvig har vi oprettet et Depot hos

Hr. Chr. Jørgensen, Allinge, Tlf. 144,

hvor der altid vil være Lager af alle gangbare Mærker og Kvaliteter
i Flødeis. Vi anbefaler Publikum at henvende dem til nævnte Depot,
som er aabent fra 8 Form. til 10 Aften.

Ærbød'gst.

Bornholms Iscreme-Fabrik.

Ønsker De Byggearbejde?

eller Reparationer udført, da henvend Dem til

Bygmester Johannes Pedersen,

Havnegade, Allinge. Tlf. 14

Specialitet: Jernbeton-Lofter.

Hvorfor købe Tryksager

Indpakkingspapir og Poser

hos omrejsende Agenter, der paa Grund af
Rejseudgifter maa beregne større Avance
paa en ringere Vare, og sælger denne paa
Efterkrav og uden Garanti.

I Gornitzkas Bogtrykkeri, Allinge,

er De altid sikker paa at faa Deres Tryksager godt udført til den
billigste Pris og saa vidt mulig omgaaende Levering. Telefon 74.
Indpakkingspapir, Økonomruller, Konvolutter & Poser til Fabrikspris

SLIPS

Største Udvalg.
Bedste Kvaliteter.
Billige Priser.

Magasinet Nords Uds.
VICTOR PLANCK
Telf. 5 ALLINGE Telf. 5

Vandlæt Gummitøj og Raagummi-Fodtøj reparerer

og forsaales.

Selv de vanskeligste Reparationer udføres med Garanti.

Telefon 804 **E. Løvgreen** Telefon 804

Vulkaniseringsanstalt, Rønne.

NB. Et Parti brugte Dæk 29×4.40, 29×4.50, 29×4.75 sælges billigt.

Slagteriets Udsalg paa Lindeplads

anbefaler sig med fersk og røget **Flæsk, Morbrad og Karbonade**
hjemmelavet **Fars, Medister, Sylte, Leverpostej og Lunge-
pølse.** Alt i **Paalæg og Konserver.**

Friske **Slagterivarer** Onsdag og Fredag.

Johanne Hansen Tlf. 45.

M"

lhavn
svage
som
skan-
nu til
hvor
kan i
m.
ærme
vand-
ler".I

„NORDBORNHOLM“

Man læser
altid en god Annonce
og en god Plakat. Den
gode Annonce giver
de bedste Resultater i
„Nordbornholm“,
og den gode Plakat
faas bedst i Bladets
Bogtrykkeri. — Vi be-
svarer gerne enhver
Forespørgsel. — — —

N"Der
hvor
Amer
menn
kanta
der d
æbler
Regn.
funds
— se
til Va

BRØDRENE ANKER, HASLE

JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg,

Vi har rigeligt Lager af
Kalksalpeter.
Chile Salpeter,
Superfosfat.
Kaligødning,
Nitrophoska
og sælger samme til laveste Dags-
pris.

Nordlandets Handelshus.

Er der Røg i Køkkenet?

Lad et af vore moderne
Reguleringskomfurer er-
statte Deres gamle, uø-
konomiske Komfur. Se
vort Lager af moderne,
billige Komfurer. - Pri-
serne er meget nedsatte.

PRODUKTEN

Hotel Hammersø.

Restauranten anbefales.

Moderate Priser. Ærb.
J. P. MØLLER.

Fest uden Sange er ikke
nogen rigtig Fest!
En Festsang kan ikke undværes
ved festlige Lejligheder, hvad en-
ten det nu er Sølvbryllup, Bryllup,
Konfirmation eller anden Familie-
eller Foreningsfest. — En Festsang
kalder det Humør frem, som skal
til, for at Festen kan blive vellyk-
ket. En saadan Festsang faar De
Allinge Bogtrykkeri.

Autokørsel.

Ny lukket 4—5 Pers. Bil irdlejes
Vognm. C. P. Pedersen,
Nygade, Allinge Tlf. 133.

Aktieselskabet

Hasle Bank

modtager Indskud paa Ind-
laansbog og Folio, Termins-
ydelse til Kreditforeninger,
ordner Kreditlaan m. m.

Overretssagfører

Jac. Jensen.

Inkassationer, Ejendomshandler. Doku-
mentskrivning, Dødsbehandling m. v.
Kontor i Allinge:
(Bogtrykker Gornitzkas Ejendom).
Træffes personlig hver Fredag Kl. 11-1.

Al Slags Dameskrædersyning
udføres godt og billigt.

Gunhild Jørgensen, Brogade.

Alle Slags Roefrø!

Barresfrø VI,
Kaalrabifrø,
Öster-Sundom,
Fynsk Bortfelder
Jellow Tankard.
Grey Stone,
Gulerodsfrø,
Rødbedefrø,
Havegræsfrø

God Blanding.
Gode Varer.
Billige Priser.

Nordlandets Handelshus.

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende for Annoncer
paa tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den
billigste og bekvemmeste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa
være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem
behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvit-
tering paa Postbeviset.

De bliver tilfreds

med den Klædning, De faar hos mig.

1. Klasses Skrædderi og fineste Pasform. C. Josefsen.

Klædevarer og Prøver forefindes.

Tlf. 28.

Lad Deres Tøj reparere og presse hos mig.

Kotoed & Mortensens Byggefornetning

Ligtøj og Ligsenge.

Ligkistelager.

Ordning af Begravelser

Telefoner 77 og 79.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865.

Chr. Dideriksen, Rønne.

Tlf. 865.

Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.

I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Skal De bygge?

Forlanger De første Klasses
Materialer ogsaa i Støbegods,
saa køb Deres Forbrug hos
os. Vi fører Landets mest
anerkendte Fabrikata paa
Lager i rigt Udvalg.

PRODUKTEN.

Har De prøvet vor anerkendte Lakfernis Spejlglans?

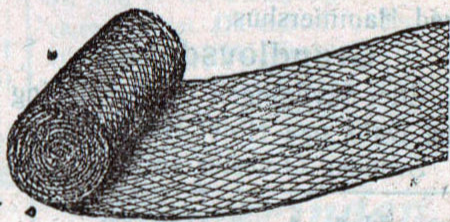
Spejlglans tørrer fuldstændig haardt og klæbefrit i Løbet af
6—8 Timer og er meget modstandsdygtig mod Slid.

Ferniser med Spejlglans og De faar lyse og
holdbare Gulve. — Faas kun i

Produkten.

Traadvæv

og Piggetraad

haves paa Lager i stort Ud-
valg og til billige Priser.

Produkten.

Malervarer

Vi anbefaler os nu til Foraars-
sæsonen med et stort Udvalg i
alle Slags Malervarer.

Saa vel tørre Farver som Oliemaling, fær-
dig til Brug, føres i mange forskellige
smukke Farver, ligesom vi ogsaa har et
stort Lager af olierevet Zinkhvidt, Titanhvidt
og Blyhvidt, Malerfernis, Gulvfernis, Tør-
relse, Terpentin og Lakfernis.

Malervarer er i Aar saa billige som de
ikke har været i mange Aar.

Produkten.

Hasle

Kalkværk

Altid friskbr. Kalk.

Brændt Gødningskalk er den bedste.

Forlang Tilbud.

Tlf. Hasle 102.

Tlf. Rønne 393

Fine lærredsprægede Servietter

leveres falsede og med paatrykt Navn for Kr. 7,50 pr. Mille.

Mønstrede Stjerne-Duge til Restaurations og Kaffeborde i Ruller
a 94x2500 cm kun 4 Kr. — Ingen Vask mere!

Al Hotelreklaame udføres billigst i Allinge Bogtrykkeri.

Den anden Kapsel.

Af I. S. Fletcher,

I den maanelyse Aften slentrede
Gartwaite tilbage til sit Hotel efter en
Spadseretur langs Fløden. Han var i
et udmærket Humør. Næste Morgen
vilde Damperen føre ham bort fra Lon-
don og England til et andet Land og
til et nyt Liv.

Et nyt Liv! Ja, det var Tanken her-
om, der havde faaet ham, den betroede
Kasserer, til at stjæle et mægtigt Be-
løb i den lille Provinsby, hvor han
havde tilbragt hele sin Ungdom, og
derfor var han nu en Flygtning paa
Vej til det fremmede.

Han angrede ikke. Planen var lagt
for flere Aar siden og gennemført med
den yderste Omhu og Forsigtighed, og
ingen i den lille By Firminster anede,
at hans Sommerferie betød det samme
som hans Flugt. Han var gaaet meget
aabant til Værks med Hensyn til den-
ne Ferie, havde fortalt til alle og en-
hver, at han rejste til Sharborough for
at muntre sig ved Kysten en Maaned-
stid. Men samme Nat, han var ankom-
met til Sharborough, var han gaaet
ombord i Rutedamperen Sunderland—
Sharborough—London, og saa snart
han havde naaet London, havde han
købt Billet til en hollandsk Damper,
som gik til Rotterdam. Derfra vilde han
rejse videre til Wien, fra Wien til Tri-
est og derfra til Sydamerika.

Alt var arrangeret med den yderste
Omsigt, og ikke et Led manglede. Gan-
ske nær hans Hotel laa Damperen,
som næste Morgen Kl. 5,30 vilde føre
ham bort fra England, ud til et nyt
Liv.

Gartwaite gik nynnende op ad Trap-
perne til sit Hotelværelse. Nu vilde han
gaa i Seng og sove fredeligt til Kl. 4.30
næste Morgen. Men næppe var han
traadt ind i sit Værelse, og han havde
endnu ikke laaset Døren efter sig, da
der blev banket forsigtigt paa. Gart-
hwaite Nerver var fuldkommen i Or-
den. Han blev hverken forskrækket el-
ler overrasket, men ventede at se Stue-
pigen eller Støvlepudseren. Siddende
i en Lænestol var han ved at snøre
sine Sko op, da Døren aabnedes og
han i Døraabningen saa det smilende
Ansigt af en af sine egne Kontorister.

Gartwaite vidste nok, hvad dette
Smil betød. Denne rødhaarede Tisdale
var en Rævepels, en snu og listig Per-
son. Tisdale havde altsaa opsporet ham,
og det gjaldt nu om at bevare Fatnin-
gen.

— Hallo, Tisdale, gabede han søv-
nig, hvad Pokker bestiller De her?

Tisdale lukkede omhyggelig Døren
bag sig og gned sine Hænder.

— Hvad jeg bestiller, Mr. Gartwaite
sagde han blidt. Jeg bor her i Værel-
set ved Siden af Deres.

Gartwaite trak rolig sine Sko af og
stak Fodderne i et Par Slæber.

— Hvad er Deres Hensigt, Tisdale?
spurgte han koldt.

— At dele Rovet med Dem, Mr.
Gartwaite, svarede Tisdale ganske
rolig. De forstaar, at alt er opdaget.
Jeg har længe haft Mistanke til Dem,
undersøgt Deres Forhold og ved alt,
ogsaa hvor mange Penge De har med
Dem.

Gartwaite betragtede ham ikke
uden en vis Beundring.

— Er der andre, som ved noget?
spurgte han.

— Jeg er ingen Idiot, svarede Tisda-
le foragtelig. Selvfølgelig har jeg holdt
ren Mund. Giv mig en Part af Rovet,
og jeg forsvinder til Udlandet ligesom
De.

— Hvor meget? spurgte Gartwaite
surt.

Tisdale tog Plads paa en Stol og
tænkte sig et Øjeblik om. Saa saa han
op.

— 2000 Pund i Kontanter, sagde han
med et hurtigt Blik paa den andens
Ansigt.

Gartwaite rejste sig og gik hen til
den anden Side af Værelset, som laa
i Skygge. Paa et lille Bord stod der
en Flaske Whisky, en Sifon og nogle
rene Glas. Han tog Whiskyflasken, bar
den tilbage til det store Bord og trak
Proppen op lige for Tisdales Øjne.
Han vidste, at Kontoristen elskede
Whisky.

— Nuvel, sagde han, mens han stod
med Flasken i den ene Haand og Prop-
trækkeren i den anden, jeg vil give Dem
de 2000 Pund.

Saa gik han tilbage til det lille Bord
og begyndte at rumstere med Glassene
og Sifonen. Uden at den anden mær-
kede det, tog han frem af sin Veste-
lomme to smaa Kapsler og lod Ind-
holdet af den ene falde ned i et af
Glassene. saa tog han Whiskyflasken
hældte i to Glas, fyldte efter med So-
davand og bar Glassene hen paa det

store Bord. Da han havde sat dem fra
sig, trak han sin Tegnebog frem, tog
en Konvolut frem rakte Tisdale den.

— Her er nøjagtig 2000, sagde han,
tæl selv efter!

Tisdale talte efter med nervøs Iver,
og idet han var færdig, løftede Garth-
waite sit Glas og sagde: Skaal! Tis-
dale greb begærligt det andet Glas og
tømte det halvt. Næppe tre Sekunder
efter sank Kontoristen fremover i Sto-
len og gled ned paa Gulvet. Han var
død. De to Kapsler i Garthwaites Lom-
me indeholdt en stærk og hurtigt vir-
kende Gift.

Gartwaite gik nu frem med stor Om-
hu. Han bar forsigtig den døde ind i
hans eget Værelse, klædte ham af og
anbragte ham i Sengen i en naturlig
Sovestilling, lagde hans Tøj pænt sam-
men paa Stolen ved Sengen og vendte
tilbage til sit eget Værelse, hvor han
omhyggeligt rensede det Glas, Tisdale
havde drukket af. Saa stak han med
et tilfreds Suk Konvolutten med de
2000 Pund i Tegnebogen igen.

Da Gartwaite næste Morgen forlod
Hotellet, blev han udenfor paa For-
tovet tiltalt af en fattig, forsulten Fyr,
som tilbød at bære hans Kuffert for
ham. Gartwaite afslog det i en barsk
Tone, men den anden fulgte efter ham
stadig tiggende og bedende, lige til
Damperen, hvor Gartwaite gik om
Bord, Faa Minutter efter lettede Dam-
peren paa Vej til Rotterdam.

Det vilde have været et Held for
Gartwaite, hvis han straks havde gi-
vet den fattige Fyr den Skilling han
bad om. Saa vilde Fyren være forduftet
og ikke have fulgt efter ham til Dam-
peren. Men Gartwaite havde aldrig i
sit Liv givet en Øre i Almisse. Opad
Formiddagen stod han paa Dækker, da
Damperen passerede Greenwich, let
om Hjertet og sikker paa, at han havde
udslettet alle Spor. Men da Dam-
peren kom ud for Margate, saa han
med voksende Ængstelse, at der blev
signaleret inde fra Bredden, og lidt
efter løb en stor Baad ud imod dem.
Damperen standsede Farten og blev
liggende, og Baaden lagde til ved Land-
gangen. I Baaden sad to Politimænd
og en pjaltet Fyr, i hvem Gartwaite
genkendte Tiggeren fra om Morgen.

I samme Nu forstod Gartwaite hvad
der var sket. Man havde fundet den
døde Tisdale og paa en eller anden
Maade sat hans Død i Forbindelse
med Manden i Naboværelset. Politiet
havde sat sig i Bevægelse, og denne
forbandede Tigger havde oplyst, at en
Mand fra Hotellet var gaaet om Bord
i Damperen til Rotterdam.

Nervøs følte Gartwaite i Vestelom-
men efter den anden Kapsel. Den var
der ikke! I samme Øjeblik traadte
Politimændene hen til ham, og den
ene lagde Haanden paa hans Skulder.

— Jeg arresterer Dem i Lovens Navn.

— For hvad? spurgte Gartwaite,
som var sikker paa, at hans Besvigel-
ser endnu ikke kunde være kommet
til Politiets Kundskab.

— For Mord! sagde Betjenten.

— Mord! skreg Gartwaite med godt
hyklet Forbavselse.

— Ja, i Deres Værelse fandt man
paa Gulvet en Kapsel med Gift, og
den døde Mand i Naboværelset var
øjensynlig forgivet.

Grathwaite bøjede Hovedet. Han
forstod, at alt var tabt.

Oda Nielsen,

den 80-aarige, men stadig ungdomme-
lige og aktive Skuespillerinde i en af
sine Glansroller.

